

дете като деца. Нѣма по-смѣшно нѣщо за човѣка отъ това, да мисли, че е старъ, че е възрастенъ и всичко знае. Този човѣкъ е преджевременно остарѣлъ. Той мяза на дете, което има съзнание за себе си, че е голѣмъ човѣкъ.

Единъ французинъ върви по улицитѣ на енинъ градъ въ Франция и срѣща едно малко момченце съ цигара въ уста. Той го спира и му казва: Момченце, не е добре, че пушишъ тютюнъ. Ти си толкова малко дете! — Господине, не знаете ли, че въ Франция нѣма деца? — Нещастието на Франция седи въ това, че дета нѣма. А когото срещнете въ България, все разправя: Какъ мислишъ, прости човѣкъ ли съмъ! Да не мислишъ, че съмъ невежа? — Нещастието на България седи въ това, че всички българи се считатъ учени. Да мисли човѣкъ за себе си, че е ученъ, това значи, да е пълношише, което отъ години не е отваряно. — Не, щомъ се напълни шишето ви, трѣбва да използвувате съдѣржанието му, да го изпразните и да го напълните съ прѣсна, чиста вода. Всѣки отъ васъ трѣбва да желае да се пълни и да се празни. Като се празни, да не съжалява за това; като се пълни, да се радва, че е придобилъ нѣщо ново. За това, обаче, всички трѣбва да имате положителни възгледи за нѣщата. Само по този начинъ вие ще имате успѣхъ, ще можете правилно да се развивате.

Сега, задръжте въ ума си следнитѣ основни идеи отъ тази лекция: Когато стра-